

Jogalapok és fontosabb érvek:

A fellebbezők állítása szerint az Elsőfokú Bíróság végzését hatályon kívül kell helyezni, mert az Elsőfokú Bíróság megsértette az eljárás szabályait azzal, hogy kérelmüket az EK-Szerződés 226. cikke szerinti kérelemként bírálta el, amikor az valójában az EK-Szerződés 232. cikke szerinti kérelem.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. július 5-én a Svéd Királyság ellen benyújtott kereset

(C-287/04. sz. ügy)

(2004/C 228/53)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: L. Ström van Lier és N. Yerell meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. július 5-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Svéd Királyság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- állapítsa meg, hogy a Svéd Királyság elmulasztotta a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 1993. november 23-i 93/104/EK tanácsi irányelv irányelv⁽¹⁾ alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen az irányelv 3., 6. és 8. cikkének;
- kötelezze Svédországot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A svéd jogi szabályozás nem biztosítja az irányelv 3. cikke által előírt, 24 órás időtartamonként 11 összefüggő órából álló minimális napi pihenőidőt. Az a tény, hogy a munkavállalók nagy része kollektív szerződés hatálya alatt áll, amely rendezi ezt a kérdést, nem befolyásolja azt a kötelezettséget, hogy minden munkavállalóra nézve átültessék ezt a rendelkezést.

Ami az irányelv 6. cikkét érinti, a 16. cikk 2. pontja által a 6. cikk alkalmazásában megállapított rendes 4 hónapos hivatkozási időszak nem lehet több, mint 6 hónap, amely utóbbi maximumot a 17. cikk (4) bekezdése rögzíti. A hivatkozási időszak tekintetében az eltérési lehetőség által megengedett eltérés mértéke kisebb, mint amelyet a svéd jogi szabályozás lehetővé tesz.

Az irányelv 8. cikkét a svéd jogi szabályozás kifejezetten nem ültette át.

⁽¹⁾ HL L 307., 1993.12.13., 18. o.

A Bundesfinanzhof 2004. április 28-i végzésével az FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH kontra Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-290/04. sz. ügy)

(2004/C 228/54)

A Bundesfinanzhof 2004. április 28-i végzésével, amely 2004. július 7-én érkezett a Bíróság hivatalához, az FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH kontra Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Bundesfinanzhof a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1. Úgy kell-e értelmezni az EK-Szerződés 59. és 60. cikkeit, hogy ezeket sérti, ha egy Németországban (belföld) letelepedett személyt, aki külföldi EU-tagállamban (konkrétan: Hollandiában) letelepedett, EU-tagállam állampolgárságával rendelkező személlyel szemben díjazás fizetésére kötelezett, az 1990. évi Einkommensteuergesetz 1993. évi hatályos szövege (EStG) 50a. cikkének (5) bekezdése 5. mondata szerint felelősségre lehet vonni azért, mert elmulasztotta az EStG 50a. cikkének (4) bekezdésében előírt adólevonást, míg a belföldön korlátlanul személyijövedelemadó-köteles (= belföldi) jogosultnak kifizetett díjazás vonatkozásában nem áll fenn az EStG 50a. cikkének (4) bekezdése szerinti adólevonási kötelezettség és ezáltal a díjazás fizetésére kötelezettnek sem állapítható meg a felelőssége az adólevonás teljes vagy részleges elmulasztása miatt?
2. Eltér-e a válasz az 1. pontban feltett kérdésre akkor, ha a külföldi EU-tagállamban letelepedett díjazásra jogosult személy szolgáltatása nyújtásakor nem rendelkezik EU-tagállam állampolgárságával?
3. Amennyiben az 1. pontban feltett kérdésre adott válasz nemleges:
 - a) Úgy kell-e értelmezni az EK-Szerződés 59. és 60. cikkeit, hogy a díjazás fizetésére kötelezett személynek a külföldi EU-tagállamban letelepedett, díjazásra jogosult személy belföldi díjszerző tevékenységével gazdasági összefüggésben keletkezett költségeit már az EStG 50a. cikkének (4) bekezdése szerinti adólevonási eljárásban adócsökkentőnek kell tekintenie, mert belföldiek esetében is csak a költségek levonását követően fennmaradó nettó bevétel jelenti a személyi jövedelemadó alapját?